

SVENSKA CANADA-TIDNINGEN 236 Logan Ave., Winnipeg, Man. TELEPHONE 29-611

PRENUMERATIONSÅVGIFTER I Canada: Helt år i försk. \$2.00 Halvt år i försk. \$1.50 4 mån. i försk. \$1.00 I U.S.A. och Sverige: Helt år i försk. \$3.00 Halvt år i försk. \$2.50 4 mån. i försk. \$1.50

Enligt Canadas lag, är ni ansvarig för betäckningen av en tidning för hela den tid ni mottager densamma från postkontoret, antingen ni själv är prenumerant eller ni mottager den i någon annans namn. Da eder prenumerations-tid är utlöpen måste ni underrätta ut-givaren samt vägra det litte mottaga tidningens från postkontoret för att bli lagligen fri från efterkrav för vidare sändning. Om ni byter om bostad och en underrättar utgivaren därom, vadan tidningens förfrågning skickas till den gamla adressen, så är ni skyldig fort-färande betala för densamma till personen, som mottager den icke gör det.

Icke beställda bidrag till tidningen, som ej kunna användas, återändas ej, såvida ej porto karaktären.

Adressförändringar:— De av våra prenumeranter, som avflyttat till annan ort, ombelagas vänligen att till oss uppge, namn på såväl sin gamla post-station som den nya, emedan vi i an-sat fall äro nödsända att sända tidningen.

Betalning:— De av prenumeranter-na, som sända betalningen per post, ombelagas att göra det genom "money-order", "express-order" eller i "regist-erade" brev. Privata "checks" måste åtföljas av 15 cents för "exchange". Skilte erkännes genom ändring av da-tum på adressremsan i tidningen. Prenumerationspriset måste erläggas i förskott. Tidningen tilländes prenu-meranten, tills den är uppgerd och be-talning efter \$2.00 per år måste er-läggas för skuld. Alla brev och för-sändelser adresseras alltid till

THE SWEDISH CANADA NEWS 325 Logan Ave., Winnipeg, Man.

Till tidningen insända "Fria Ord", bidrag og polemiska inlägg betraktas som tidningens egendom.

ANNONSPRISER på begäran. Efterfrågningar (3 sgr.) \$1.50. Dödsannonser med ram och kors ej överstigande 3 tum \$1.50. Föreläs-ningsannonser, önskas, lediga platser m.m. 75c. per gång för utrymme icke överstigande 1 tum. Omfattande kyrko-notiser och meddelanden om krets-möten, speciella missionsmöten, årsmöten o. dyl. 75 centu per tum. Dylk annonsering införes endast mot förut insänd likvid.

Flydda år. Kom åter till mig, o du barndomens tid Kom åter dyr' moder med oskuld och frid. Den tid, som har flytt, o, den synes så lång. sen jag slumrade in vid din vys-sande sång. Fast kedjan har brutit och los-sat vårt band, jag ser dig dock än uti drömmar-nas land. När tårarna flödde, du viskade tröst. Du lärde mig lyssna till samvettets röst. Bland blommande ängar, på vil-lande stig ditt vaksamma öga var alltid på mig. När stormarna rasa från molnb-täckta sky. till din öppnade fjärr var då tryggast att fly Och ären de flydde, och tiden den lopp Du gav mig din kärlek, din tro och ditt hopp Om färad blev kinden och ringa din lön, du glömde dock aldrig din son i din bön. I avskedets stund uti ungdomens vår jag såg i ditt öga det glimma' en tår. Bek kyrkogårdsmännen, i stillhetens bo Milt ditt klappande hjärta till sist fun-nit so

Från fjärran till kullen i minnet jag far En blomma att lägga — den bästa jag har Kanhända ännu på en blomster-prydd strand Dyr' moder, jag trycker din tro-fasta hand. C. Söderbäck.

"Our English Page"

Herr redaktör! Med anledning av S. C. T.'s rundfråga till läsekreten angående tidningens engelska avdelning "Our English Page" och dess vara eller icke vara, önskar jag härmed få säga min mening.

Som denna tidning har sex-ton sidor blandat innehåll, bör väl en enda sida med engelsk text ej kunna hava någon som helst menlig inverkan på tidningens syftemål. Mig synes även, som om denna avdelning, helst om den har något gott och stort eller upphöjande om Sverige att relatera, också borde i någon grad intressera den engelsktalande befolkningen, om denna till äventyrs någon gång skulle komma i tillfälle att läsa någon av dessa sidor och därmed bibringa dem en smula vetande om vår nationalitet, som i rätt många avseende står högre än detta vårt adoptivlands — en sak som många av den infödda befolkningen ej synes tro eller vilja förstå.

Alltnog, kan denna engelska sida ej befrämja svenskhetens bevarande, så torde den väl ej heller kunna skada tidningens goda sak. J. P. H.

Vi ha med tacksamhet mottagit ovanstående bidrag till vår rundfråga och emotse med nöje vidare korrespondens. Det är vår önskan att låta läsekreten själv avgöra den engelska avdelningens vara eller icke vara, och så långt vi nu ha oss bekart samt att döma av de brev, vi hittills fått mottaga, tycks den åtnjuta en viss popularitet bland landsmännen. Kanske andra äro av avvikande mening? Att ett par svensk-amerikanska tidningar gjort uttalande i denna riktning bevisar bäst, att meningarna kunna vara delade. Det bästa beviset och stödet är därför allmänhetens egna uttalanden, och det är efter dessa, vi komma att be-döma avdelningens vara eller icke vara. Vi tillåta oss därför att upp-repa vår Tråga, i hopp om att få höra flera personer uttala sig. Tveka ej att delgiva edra synpunkter, även om de skulle vara avvikande från våra. Vad tycker ni om "Our English Page" och i vad mån kan den anses utöva ett menligt inflytande på svenskhetens bevarande här i landet? Red.

Angående kyrkonotiser.

Herr Redaktör för S. C. T.! Må det tillåtas mig genom Edra spalter få rikta en för-frågan till pastor Vikman vid Svenska Lutherska kyrkan samt kyrkostyrelsen. Sedan många år tillbaka har jag brukat söka i S. S. T. efter kyrkonotiser från ovan-stående kyrka, men av någon anledning tycks vår svenska tidning hava fallit i onöd för den Herrans tjänare som nu

är pastor vid vår Lutherska kyrka. En vän meddelade mig, sedan jag under några veckor förgäves sökt dessa notiser, att pastorn icke mera ville hava med vår Svenska tidning att göra, men att han i stället införde kyrkonotiserna i Manitoba Free Press, den engelsktalande morgontidningen. Under en tid följde jag kyrkans verksamhet där, men sedan Free Press musikreferent av någon icke alls förklarlig anledning ansett sig böra giva pastorn en skrappa för hans obehärskade uppträdande vid den offentliga konsert som för någon vecka sedan avhölls i kyrkan, har han tydligen också önskat "bestrafva" Free Press med att frändraga dem "nöjet" av att gratisannonsera kyrkans verksamhet.

Nu stå vi alltså i en ganska egendomlig situation, och andra i all stillhet, vilken tidning pastorn för framtiden skall finna "värdig" att kun-göra sin kyrkas verksamhet i. Det börjar förresten bli både riskabelt och dyrbart att följa pastorns nyckfullhet vis-a-vis pressen. En tidning i onåd och vips äro kyrkonoti-serna borta. Det verkar åt-minstone på en hel del av oss som pastorn började införa ett slags påvevalde i kyrkan och att endast vad han finner för gott att göra skall blint följas av massan. Är kyrko-styrelsen i sin helhet i favör av detta nya valde eller hava de kanske icke mera något att säga till där om?

Om svenskarna i Winnipeg, som hava lust att besöka den svenska Lutherska kyrkan måste följa pastor Vikmans rundvandring i pressen för att få reda på kyrkans verk-samhet, befarar jag att ett ganska stort antal av dem tappa sugen, ty det börjar bli väl dyrbart och väl otidsen-lighet att jonglera med folks-tålmod så som pastor Vikman finner för gott. Låt oss få slut på detta pjolleri och, varför icke också, — påvevalde. Erland Sundin.

Språk och kultur.

Herr Haasheim räcker oss (i "Norröna") följande blomma: Svenskar aldrig talts av fega trälar, Svenska aldrig talts av fega hälar, vårt land är frimans hem från forna dar, vårt ädla språk — ett bloss med låga kär. Det är betecknande, att en norrman talar så om svenskar-na. Genom landsmålet, vilket livligt påminner om svenskan, ha norrmanen betydligt sär-

mat sig oss, och vi borde på ler orätt hör icke hit; om det det livligaste intressera oss var klokt eller dum; gjort bör för landsmålet. Detta på sam-icke heiler hit. Men när jag ma grunder, som, enligt de då såg mig om efter mina Quincey, engelsktalande folk medhållare, hade de sprungit bör intressera sig för det en-sin väg varena en, och de ha gelska språkets samtliga till-aldrig sedan visat sig i mitt gängar.

För övrigt kan det sättas i Jag har varit benägen att fråga, om vi förtjäna den oss tro, att om dr Swensson hade bevisade artigheten. Skall jag levat, skulle han omsider ha säga min mening, så lyder den insatt den orättvisa, han be-så här: Svenskarna sveko sin gått emot mig och gjort sitt konung vid Bender, och sedan bästa för att gottgöra, vad han dess ha de varit pultroer och brutit. Brutal kunde han nog stackare. Det hjälper icke hel-vara, men knappast medvetet ler saken, att en mängd sven- och överlagt, och han var-skar tala med förakt om våra Visst icke så korkad eller fana-"medeltida" kungar och för-tisk som de, vilka av egennyt-ringa svenska historiens vär-tiga bevekelsegrunder togo el-de såsom ett uppfostringsme-ler låtsade taga parti för hodel till dygd och handling, nom.

om dylika gäller Geijers ord, dikten "Karl den tolfte":

Nu på min grav de visa sig församla och tala klokskaps ord och vilja rätta min ban, för den ej är den platta, gamla. Och narrar, kärrets, grodor likt, sig sätta upp utur egennyttans pöl — då larmar den hela pöbel, som blott vill sig mätta.

Jag träffade en gång på torget i Lund en tysk gumma, i tacksamt minne. Huruvida av vilken jag några gånger har köpt några obetydligheter, tel, är en fråga, som jag icke vill inlåta mig på. Men får jag henne, hur hon tyckte om man döma av hans språk, kan svenska. Svaret glömmar jag aldrig: Hon hängde hu-vudet och sade: "Ach, sie sind so falsch!"

Skall jag omtala, vad jag själv iakttagit rörande sven-skarnas trofasthet och andra dygder? Man kommer att in-vända, att det icke hör till ämnet. Får jag utrymme nog, skall jag försöka visa, att det dock hör dit.

Vintern 1894 sade dr. C. A. Swensson till mig: "Augusta-naprästerna äro ett rätt och okunnigt folk." De föreställa likväl det bästa resultatet av amerikansvenskarnes kultur-strävanden. De äro amerika-svenskarnes ledare. Om ledar-ne äro raa och okunniga, vad skall man säga om folket självt? Eller ha prästerna vux-it ifrån sin råhet? Att folket vuxit sina ledare över huvu-det, kan jag icke tro. De öv-riga prästerna voro knappast mera vänliga i sina omdömen om dr Swensson. Att döma av deras beteende, kunde man tillämpa på dem Gustav Vrasas klagen mot Svea rikets stän-der: "De hade gärna sett, att yxan sutte i huvudet på ho-uern, fast ingen ville hålla i yxkraftet." Det fanns till och med de, som uttryckte sympati med mig, när de sågo, att dr Swensson satte sin järnhäl på mina icke obilliga förväntnin-gar. I mitt hjärta föraktade jag dem. Jag har alltid hatat ränsmideri och satt en ära i att vara öppenhärtig och rättfram. Och så hände det, att jag en vacker dag själv fattade i yxskafvet och lät yxan falla — om med rätt el-

mat sig oss, och vi borde på ler orätt hör icke hit; om det det livligaste intressera oss var klokt eller dum; gjort bör för landsmålet. Detta på sam-icke heiler hit. Men när jag ma grunder, som, enligt de då såg mig om efter mina Quincey, engelsktalande folk medhållare, hade de sprungit bör intressera sig för det en-sin väg varena en, och de ha gelska språkets samtliga till-aldrig sedan visat sig i mitt gängar.

För övrigt kan det sättas i Jag har varit benägen att fråga, om vi förtjäna den oss tro, att om dr Swensson hade bevisade artigheten. Skall jag levat, skulle han omsider ha säga min mening, så lyder den insatt den orättvisa, han be-så här: Svenskarna sveko sin gått emot mig och gjort sitt konung vid Bender, och sedan bästa för att gottgöra, vad han dess ha de varit pultroer och brutit. Brutal kunde han nog stackare. Det hjälper icke hel-vara, men knappast medvetet ler saken, att en mängd sven- och överlagt, och han var-skar tala med förakt om våra Visst icke så korkad eller fana-"medeltida" kungar och för-tisk som de, vilka av egennyt-ringa svenska historiens vär-tiga bevekelsegrunder togo el-de såsom ett uppfostringsme-ler låtsade taga parti för hodel till dygd och handling, nom.

om dylika gäller Geijers ord, dikten "Karl den tolfte":

Nu på min grav de visa sig församla och tala klokskaps ord och vilja rätta min ban, för den ej är den platta, gamla. Och narrar, kärrets, grodor likt, sig sätta upp utur egennyttans pöl — då larmar den hela pöbel, som blott vill sig mätta.

Jag träffade en gång på torget i Lund en tysk gumma, i tacksamt minne. Huruvida av vilken jag några gånger har köpt några obetydligheter, tel, är en fråga, som jag icke vill inlåta mig på. Men får jag henne, hur hon tyckte om man döma av hans språk, kan svenska. Svaret glömmar jag aldrig: Hon hängde hu-vudet och sade: "Ach, sie sind so falsch!"

Skall jag omtala, vad jag själv iakttagit rörande sven-skarnas trofasthet och andra dygder? Man kommer att in-vända, att det icke hör till ämnet. Får jag utrymme nog, skall jag försöka visa, att det dock hör dit.

Vintern 1894 sade dr. C. A. Swensson till mig: "Augusta-naprästerna äro ett rätt och okunnigt folk." De föreställa likväl det bästa resultatet av amerikansvenskarnes kultur-strävanden. De äro amerika-svenskarnes ledare. Om ledar-ne äro raa och okunniga, vad skall man säga om folket självt? Eller ha prästerna vux-it ifrån sin råhet? Att folket vuxit sina ledare över huvu-det, kan jag icke tro. De öv-riga prästerna voro knappast mera vänliga i sina omdömen om dr Swensson. Att döma av deras beteende, kunde man tillämpa på dem Gustav Vrasas klagen mot Svea rikets stän-der: "De hade gärna sett, att yxan sutte i huvudet på ho-uern, fast ingen ville hålla i yxkraftet." Det fanns till och med de, som uttryckte sympati med mig, när de sågo, att dr Swensson satte sin järnhäl på mina icke obilliga förväntnin-gar. I mitt hjärta föraktade jag dem. Jag har alltid hatat ränsmideri och satt en ära i att vara öppenhärtig och rättfram. Och så hände det, att jag en vacker dag själv fattade i yxskafvet och lät yxan falla — om med rätt el-

Forts. å sida 3.

30 GALNA historier, alla med svenska motiv, finnas i OLLA PODRIDA av JOSEPH SWANSON Boken fås i varje välförsedd skand. bokhandel eller kan rekvideras från BONNIERS, 561—3rd ave., New York, N. Y. Endast 50 cents per expl.!